

**RECENZJA OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH
PANI DR MAŁGORZATY STEFAŃSKIEJ
W POSTĘPOWANIU W SPRAWIE NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK MEDYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU
W DYSCYPLINIE NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ**

Podstawę sporządzenia recenzji stanowi uchwała nr 70/2023 Rady Kolegium Naukowego Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu z dnia 13 lipca 2023 w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej wszczętym na wniosek dr Małgorzaty Stefańskiej oraz pismo przewodnie Pana prof. dra hab. Krzysztofa Maćkały Przewodniczącego Rady Kolegium Naukowego Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu z dnia 19.07.2023r wraz z dodatkową dokumentacją.

POTENCJALNY KONFLIKT INTERESÓW

Recenzentka nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów, w szczególności nie jest współautorką prac naukowych wspólnie z Habilitantką, nie uczestniczyła z Habilitantką w zespołach badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, nie prowadziła lub nie prowadzi wspólnie z Habilitantką prac naukowych w instytucjach naukowych. Ponadto, nie ma między recenzentką a Habilitantką stosunku nadrzędności służbowej oraz nie występują inne okoliczności określone w szczególności w art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096). Recenzentka podjęła się zadania związanego z oceną osiągnięć naukowych Habilitantki, gdyż nie wykracza ono poza zakres naukowego doświadczenia i kompetencji recenzentki.

WARUNKI NADANIA STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Podstawą opracowania niniejszej recenzji są kryteria konieczne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, wynikające z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2023 r. poz. 742 wraz z późniejszymi zmianami.

1. KRYTERIUM I – POSIADANIE STOPNIA DOKTORA

Habilitantka załączyła do dokumentacji kopię dyplomu uzyskania stopnia doktora nauk o kulturze fizycznej, który został nadany uchwałą Rady Wydziału Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu dnia 9-go stycznia 2003 r. na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej p.t.: „*Identyfikacja parametrów siłowo-prędkościowych mięśni kończyny górnej człowieka*” i po złożeniu stosownych egzaminów. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. Marek Woźniwski.

Tym samym kryterium I zostało spełnione.

2. KRYTERIUM II – POSIADANIE W DOROBKU OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ DYSCYPLINY NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ

Zgodnie z obowiązującymi przepisami kandydatka do stopnia doktora habilitowanego powinna wykazywać się co najmniej dwoma osiągnięciami spełniającymi warunek znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej, z czego co najmniej jedno może być monografią naukową lub cyklem powiązanych tematycznie artykułów naukowych.

Parametryczny dorobek naukowy Habilitantki, potwierdzony dokumentem z Biblioteki Głównej AWF we Wrocławiu przygotowanym w dniu 9 marca 2023 roku, był na ten dzień bardzo wysoki i wynosił 82,528 punktów IF oraz 2417 punktów MNiSW. Niestety, strategia Habilitantki wyrażająca się opublikowaniem niemałej części dorobku naukowego w czasopiśmie, którego wyniki parametryczne bardzo spadły po ostatniej ocenie ewaluacyjnej (ponad 24% wszystkich publikacji wymienionych w dokumentacji habilitacyjnej zostało opublikowane w *International Journal of Environmental Research and Public Health*) skutkuje istotnym obniżeniem liczby „posiadanych” punktów. Wykluczenie tego czasopisma z listy czasopism z punktacją IF oraz zdegradowanie go na aktualnie obowiązującej liście ministerialnej do 20 punktów przełożyło się na obniżenie wartości parametrycznej dorobku Habilitantki, odpowiednio o ponad 30% do 57,152 punktów IF oraz o ponad 25% do 1817 punktów ministerialnych (zgodnie z danymi przeanalizowanymi przez recenzentkę na dzień przygotowania recenzji, a które można pozyskać ze stron biblioteki Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu). Sytuacja ta wskazuje jak brzemienne w skutkach może być podążanie za oczekiwanymi przez instytucje naukowe wartościami oceny parametrycznej pracowników.

Niemniej, recenzentka jako sygnatariuszka deklaracji DORA (San Francisco Declaration on Research Assessment) w swojej dalszej ocenie osiągnięć naukowych Habilitantki stosować będzie jedynie kryteria merytoryczne, uwzględniające oryginalność i wpływ badań na rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej, a nie kryteria ilościowe; wnosząc w ten sposób swój osobisty wkład w zmianę sposobu oceny dorobku naukowego, który ma współdecydować o awansie naukowym Habilitantki.

2.1. OCENA MERYTORYCZNA GŁÓWNEGO OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO STANOWIĄCEGO ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ DYSCYPLINY NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ

W punkcie 4 przygotowanego autoreferatu Habilitantka wskazuje jednoautorską monografię pt.: „*Identyfikacja zgodności izokinetycznych pomiarów cech fizycznych wybranych grup mięśni w badaniach wielokrotnych*” wydaną przez Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu w 2023 roku (załącznik 6a w dokumentacji elektronicznej), jako główne osiągnięcie naukowe, spełniające kryterium znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej. Przedłożona do oceny monografia spełnia ustawowe wymagania w procesie ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Została wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Celem monografii była ocena zgodności pomiarów izokinetycznych stawu kolanowego, tułowia oraz stawu łokciowego, wykonywanych czterokrotnie przy czterech różnych prędkościach kątowych ruchu, tj.: 60°/s, 120°/s, 180°/s i 240°/s wśród osób w wieku 19-23 lata, studentek i studentów Wydziału Fizjoterapii AWF we Wrocławiu. Wszystkie uczestniczki i uczestnicy badania zostali losowo przydzieleni do jednej z trzech grup. W pierwszej grupie przeprowadzono pomiary mięśni zginających i prostujących staw kolanowy dominującej kończyny dolnej, w drugiej grupie – mięśni zginających i prostujących tułów w odcinku lędźwiowym, a w trzeciej grupie – mięśni zginających i prostujących staw łokciowy dominującej kończyny górnej. Ocenę przeprowadzono zgodnie z obowiązującymi wytycznymi dotyczącymi standaryzacji i sposobu przeprowadzenia pomiarów z wykorzystaniem dynamometru Biodex System 3 (BIODEX Medical Systems (Shirley, New York)). Na podstawie przeprowadzonych badań Habilitantka wnioskuje, iż stopień zgodności pomiarów szczytowego momentu siły mięśniowej, pracy maksymalnej, pracy całkowitej, średniej mocy oraz czasu przyspieszania ruchu, zależnie od analizowanej zmiennej, prędkości ruchu i zestawianych pomiarów u wszystkich badanych, można opisać jako wysoki lub doskonały w przypadku mięśni prostujących i zginających kończynę dolną w stawie kolanowym, podczas gdy dla mięśni prostujących i zginających kończynę górną w stawie łokciowym jest to stopień wysoki. Natomiast w przypadku mięśni prostujących i zginających tułów, zgodność pomiarów może być opisana jako doskonała lub wysoka.

Zgodność pomiarów izokinetycznych wskazująca na rzetelność uzyskiwanych wyników została już wcześniej potwierdzona w literaturze (wiele z tych prac wskazuje sama Habilitantka w rozdziale „Dyskusja”). Niemniej, znacznego wkładu Habilitantki w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej należy upatrywać w różnorodności wykorzystanych w monografii analizowanych zmiennych. O ile w literaturze przedmiotu ocena zgodności pomiarów szczytowego momentu siły, pracy maksymalnej czy pracy całkowitej jest już dobrze opisana, o tyle zgodność pomiarów średniej mocy czy czasu przyspieszenia ruchu, z przyjętym przez Habilitantkę podziałem na cztery prędkości kątowe ruchu i trzy różne testowane okolice,

dostarcza nowej wiedzy dotyczącej poziomu powtarzalności prowadzenia testów izokinetycznych, prowadzonych zwłaszcza przy średnich i wysokich prędkościach kątowych.

Wypełniając powierzoną jej rolę, recenzentka wskazuje poniżej mocne strony opracowania i kilka punktów stanowiących, w jej opinii, ograniczenia przedmiotowej monografii.

Wśród mocnych stron tego opracowania warto wymienić:

- 1) Precyzyjny opis, w części wprowadzającej, zasad prowadzenia testów izokinetycznych, charakterystyki podstawowych zmiennych uzyskiwanych z pomiarów i ich interpretacji, zastosowania tego rodzaju pomiaru w fizjoterapii i sporcie; tym samym monografia stanowi zbiór podstawowych informacji dla wszystkich użytkowników dynamometrów izokinetycznych
- 2) Zrozumiałe przedstawiony cel monografii i postawione pytania badawcze
- 3) Precyzyjne określenie kryteriów kwalifikacji zastosowanych wobec osób, które zrekrutowano do badania
- 4) Opis procedur pomiarowych pozwalających na ich odtworzenie przez inne grupy badawcze
- 5) Precyzyjne opisanie wykorzystanych miar i analizowanych parametrów
- 6) Uporządkowane przedstawienie wyników badań, pozwalające na lepsze podążanie za rozumowaniem autorki
- 7) Prawidłowe zastosowanie analizy statystycznej do oceny poziomu zgodności pomiarów pomiędzy analizowanymi terminami oraz analizy istotności zmian ocenianych parametrów między poszczególnymi grupami (różnorodne grupy mięśniowe, różnorodna prędkość pomiaru izokinetycznego, podział na płeć) i terminami pomiarów; przedstawienie wartości testów statystycznych, w tym wartości p, w celu udokumentowania istotności statystycznej (lub jej braku) dla zmian w wartościach parametrów analizowanych w badaniu.

Ograniczeniami tego opracowania są:

- 1) Stosowanie pewnych skrótów myślowych w części wprowadzającej; np.: zapis: „za normatywny stosunek zg/pr w stawie kolanowym uważa się przedział pomiędzy 50% a 80% (Appen i Duncan, 1986; Campbell, 1979; Aagaard i wsp., 1998; coombs i Garbutt, 2002; Zvijac i wsp., 2014; Ruas i wsp., 2015).”, str. 25” bez wskazania prędkości testowanego ruchu oraz testowanej czynności (koncentryczna/ekscentryczna) może nieść daleko idące, negatywne, konsekwencje praktyczne. Można sobie wyobrazić, iż czytelnik – być może nieco mniej krytyczny – zastosuje podane w monografii wskaźniki podczas testowania pacjentów/klientów i na tej podstawie – podejmować może błędne decyzje kliniczne, np.: kwalifikując badaną osobę do koniecznego treningu wyrównawczego, podczas gdy może nie być to konieczne.
- 2) Brak postawionych hipotez badawczych, które doprecyzowałyby postawione pytania badawcze, a które wskutek zastosowanej analizy statystycznej można byłoby w sposób niepozostawiający wątpliwości potwierdzić lub odrzucić.
- 3) Brak informacji na ile uczestniczki i uczestnicy badania stanowili reprezentatywną grupę dla populacji studentów Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu; dyskusyjna także

pozostaje celowość oceny zgodności pomiarów izokinetycznych wśród studentów, w zawężonej grupie wiekowej, zważywszy na fakt trudności w ekstrapolacji wyników uzyskanych w tej grupie na inne populacje.

- 4) Brak informacji o wyliczeniu wielkości próby; brak informacji, dlaczego właśnie 108 osób zostało włączonych do badania (studentek i studentów) i dlaczego wskutek losowego przydziału do trzech grup liczebność w tych grupach nie jest równa
- 5) Ryzyko małej dokładności badań; uzyskane wyniki wskazują, że próba 108 osób włączonych do badań (ale w podziale na płeć, różne testowane grupy mięśniowe oraz różne prędkości prowadzonych izokinetycznych) była w przypadku wielu pomiarów współczynnika ICC zbyt mała i niewystarczająca do uzyskania oczekiwanej mocy statystycznej, tj. co najmniej 0,8; tym samym uzyskane wyniki mogą mieć małą dokładność lub mogą być obciążone dużym błędem.
- 6) Brak paragrafu monografii, w której Habilitantka przeanalizowałaby ograniczenia metodologiczno-organizacyjne zrealizowanego projektu, które mogły mieć wpływ na uzyskane wyniki badań; krytyczna ocena badania mogłaby obejmować rozważenie ryzyka potencjalnego błędu selekcji, błędu pomiaru, potencjalnie występujące współinterwencje (np.: trening sportowy, różne zajęcia ruchowe w ramach realizacji zajęć dydaktycznych), których nie można od siebie oddzielić

Podsumowując, przedstawiona do recenzji jednoautorska monografia, w opinii recenzentki, wypełnia nadrzędne kryterium osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej. Z kolei pełna analiza dokumentacji habilitacyjnej pozwala także wnioskować, że monografia tematycznie w pełni wpisuje się w wieloletnie poszukiwania naukowe i doświadczenia badawcze Habilitantki. Jest dziełem naukowym, które poparte jest – jakże cennym i niebagatelnym – wieloletnim doświadczeniem praktycznym, uwzględniającym udział w rozwijających szkoleniach i pełną znajomość mocnych i słabych stron pomiarów izokinetycznych.

2.2. OCENA MERYTORYCZNA POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH STANOWIĄCYCH ZNACZNY WKŁAD W ROZWÓJ DISCYPLINY NAUK O KULTURZE FIZYCZNEJ

W punkcie 7.1 autoreferatu Habilitantka wskazuje, że jej podstawowymi zainteresowaniami naukowymi jest diagnostyka i ocena narządu ruchu wykonywana z wykorzystaniem obiektywnych, biomechanicznych metod oraz – ściśle powiązana z oceną - kontrola procesu terapeutycznego realizowana poprzez porównanie wyników rejestrowanych na początku i na końcu procesu usprawniania. Przytacza w tym miejscu dane artykułów związanych z wykorzystaniem miotonometrii, termografii, posturografii, analizy sił reakcji podłoża, elektromiografii w ocenie skuteczności leczenia lub analizy stanu zdrowia w różnorodnych grupach pacjentów, w tym wśród pacjentów z zespołem słabości i przed-słabości, pacjentów z chorobą tętnic obwodowych, pacjentów z przewlekłą chorobą nerek, pacjentów po udarze, u pacjentów z cukrzycą typu 2, u małych dzieci (3-10 m-cy), u dzieci

szkolnych, młodych piłkarzy, studentów, młodych kobiet, u starszych kobiet, kobiet z cellulitem czy też osób uprawiających wspinaczkę.

Różnorodność tematyki badań oraz fakt, że są to prace wieloautorskie – w opinii recenzentki – sprawia, że analiza obszaru kompetencyjnego, w którym Habilitantka dokumentuje swój znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej jest dość trudna; oczywiście poza ekspercką wiedzą z zakresu oceny izokinetycznej (potwierdzoną monografią jak i kilkoma innymi publikacjami, które recenzentka postrzega raczej jako „dopełnienie” tego wiodącego tematu badań).

Niemniej, stosując merytoryczne zawężenie wskazanych w dokumentacji habilitacyjnej publikacji do spójnego tematycznie dorobku naukowego, można jednak wskazać obszary, w których i tematyka artykułów, i rola Habilitantki jest istotna. Jest to wykorzystanie analizy sił reakcji podłoża w ocenie parametrów chodu w różnych populacjach pacjentów (potwierdzone publikacjami, w których Habilitantka jest pierwszą lub drugą lub autorką korespondencyjną (Stefańska i wsp. Symmetry, 2021,13(9)1709; Dziubek i wsp. J Clin Med. 2020, 9(9), 2826; Adamowicz i wsp. Fizjoterapia 2021,20(3)3-10) oraz wykorzystanie nieinwazyjnej metody termografii powierzchniowej w zidentyfikowaniu zmian temperatury powierzchni ciała w odpowiedzi na terapię i/lub spersonalizowany trening (potwierdzone publikacjami, w których Habilitantka jest ostatnią autorką: Ptak i wsp. Int. J. Environ. Res. Public Health 2022,19,16072; Dębiec-Bąk i wsp. EPMA J 2021,12,435-447; Dębiec-Bąk i wsp. Physiother Quart 2023,31(2),92-97). Dodatkowo Habilitantka pełniła istotną rolę w innych pracach dedykowanych populacji pediatrycznej, w tym w publikacji oceniającej rodzaj i częstości występowania zaburzeń przetwarzania sensorycznego u dzieci urodzonych przedwcześnie lub przez cesarskie cięcie, w pracy oceniającej skuteczność terapii integracji sensorycznej jako metody wspomagania rozwoju psychoruchowego dzieci, czy w publikacji analizującej zmianę parametrów lepkosprężystych w grupie niemowląt skierowanych przez lekarza pediatrę na interwencję do fizjoterapeuty z powodu zaburzeń motoryki spontanicznej (potwierdzone publikacjami w których Habilitantka jest ostatnią autorką: Ptak i wsp. Int. J. Environ. Res. Public Health 2022,19(11),6893; Wójtowicz i wsp. Physiother Quart 2021,29(2),67-72; Ptak i wsp. Int. J. Environ. Res. Public Health 2022,19(16),10448). Warto zaznaczyć, że obszary tematyczne dorobku naukowego Habilitantki pokrywają się z jej ścieżką zatrudnienia, którą przeszła w AWF we Wrocławiu (m.in. zatrudnienie w Zakładzie Biomechaniki Klinicznej, Zakładzie Fizjoterapii w Pediatrii i Neurologii, Zakładzie Diagnostyki w Dysfunkcjach Narządu Ruchu oraz Zakładzie Fizjoterapii w Dysfunkcjach Narządu Ruchu), co wskazuje na dobre połączenie roli badacza z funkcją dydaktyka, który w swoje zajęcia naturalnie wprowadza elementy nauki, co jest kluczowe dla kształtowania krytycznych postaw i świadomego wspierania studentów w ich samorozwoju.

Wskazana przez Habilitantkę w punkcie 7.1 autoreferatu gałąź jej zainteresowań naukowych związana z oceną jakości życia w aspekcie fizycznym i psychicznym dotyka bardzo ważnych kwestii negatywnego oddziaływania pandemii COVID-19. Nie do końca jednak, w opinii recenzentki, pokrywa się z posiadanymi kompetencjami Habilitantki jako fizjoterapeutki z wykształcenia. O ile uzasadnione jest wykorzystanie testów funkcjonalnych do

oceny aktywności fizycznej osób dotkniętych pandemią COVID-19, o tyle dyskusyjna pozostaje – zwłaszcza bez włączenia w zespół badawczy psychologa – zasadność wykorzystania narzędzi psychologicznych (np.: wykorzystanie skali depresji) i ocena aspektów psychicznych wśród pacjentów. Tym samym, recenzentka sugeruje, aby w przyszłości poszerzać interdyscyplinarne zespoły współpracowników z uwzględnieniem ich uzupełniających się kompetencji i doświadczenia badawczego.

Przesłana dokumentacja czytelnie wskazuje na udział Habilitantki w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych (pkt 7.2 autoreferatu, czyli udział w tzw. grantach). Pewien niedosyt może budzić brak pełnienia roli kierownika takich projektów (z wyłączeniem grantu promotorskiego). Niemniej, doświadczenia z realizacji zadań naukowych w ramach konsorcjów badawczych na pewno mają znaczenie dla doskonalenia umiejętności planowania, realizacji i monitoringu własnych projektów przez Habilitantkę i mogą przynieść pozytywny efekt w przyszłości.

Biorąc pod uwagę wynikające z ustawy wymagania stawiane przed osobą ubiegającą się o stopień doktora habilitowanego w zakresie posiadanych osiągnięć naukowych, recenzentka stwierdza, że przesłana dokumentacja, choć analizowana nieco odmiennie niż zaproponowała Habilitantka, spełnia te wymogi. Poprzez dotychczasowy dorobek naukowy i różnorodną działalność naukową Habilitantka wykazała znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej.

Tym samym kryterium II zostało spełnione.

3. KRYTERIUM III – WYKAZYWANIE SIĘ ISTOTNĄ AKTYWNOŚCIĄ NAUKOWĄ REALIZOWANĄ WIĘCEJ NIŻ W JEDNEJ UCZELNI, INSTYTUCJI NAUKOWEJ LUB INSTYTUCJI KULTURY, W SZCZEGÓLNOŚCI ZAGRANICZNEJ

Habilitantka, w punkcie 5 autoreferatu (co zostało także potwierdzone stosownymi skanami pism w przesłanej dokumentacji habilitacyjnej), wskazuje jako istotną aktywność naukową kilka projektów realizowanych w ramach współpracy z innymi jednostkami naukowymi, w tym w szczególności:

- 1) Udział w projekcie Wrovasc – Zintegrowane Centrum Medycyny Sercowo-Naczyniowej (współfinansowanym przez UE), którego celem było między innymi stworzenie modelu rehabilitacji pacjentów z chorobą tętnic obwodowych, przy współpracy z Uniwersytetem Medycznym we Wrocławiu, pod kierownictwem prof. dr hab. Andrzeja Szuby
- 2) Staż naukowy odbyty w Politechnice Wrocławskiej pod opieką prof. dr hab. inż. Haliny Podbielskiej
- 3) Staż naukowy odbyty w Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie (niestety Habilitantka nie podaje opiekuna stażu), którego efektem była praca naukowa napisana we współpracy AWF we Wrocławiu, AWF w Krakowie i Szpitala Ortopedyczno- Rehabilitacyjnego Vratislavia Medica we Wrocławiu
- 4) Zespołową pracę obejmującą współpracę AWF we Wrocławiu, Krakowie i Katowicach oraz Uniwersytet w Bydgoszczy (jako wynik kontaktów nawiązanych podczas stażu w Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie)

- 5) Wielośrodkową współpracę obejmującą między innymi Akademię Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu i Columbia University Vagelos College of Physicians and Surgeons
- 6) Wspólne badania zrealizowane przy współpracy Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu i Collegium Witelona Uczelni Państwowej w Legnicy
- 7) Projekt, w którym Habilitantka brała udział dzięki współpracy Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz Dolnośląskiego Centrum Onkologii,

Potwierdzeniem tych aktywności jest lista publikacji, w których autorzy afiliują różne ośrodki akademickie, a które Habilitantka przytacza w punkcie 5 autoreferatu. We wszystkich tych publikacjach zadania naukowe wykonywane przez Habilitantkę obejmowały – w głównej mierze – przeprowadzenie analizy statystycznej otrzymanych wyników, opis wyników badań oraz przygotowanie rozdziału wyniki do różnych publikacji. W dwóch przypadkach (odpowiednio powyżej punkt 1 i 3) Habilitantka wskazuje dodatkowe aktywności naukowe związane z pomiarami izokinetycznymi. Zamieszczony w autoreferacie opis nie wskazuje czy w projekcie nr 1 przygotowanie i przeprowadzenie pomiarów izokinetycznych miało jedynie charakter organizacyjno-administracyjny, czy także metodologiczny, jak jest to wyszczególnione w przypadku współpracy opisanej w punkcie 3. Z przesłanej do oceny dokumentacji nie wynika także aby Habilitantka (jak wskazuje interpretacja zapisów ustawy) swoją aktywność naukową realizowała faktycznie – bezpośrednio – w więcej niż jednej uczelni lub jednostce naukowej (w szczególności zagranicznej, co należy traktować jako przesłankę wartościującą aktywność naukową a nie jako warunek konieczny). Recenzentka uznaje jednak, że wobec sytuacji w jakiej znalazł się świat w trakcie pandemii COVID-19, bezpośredni udział Habilitantki w wielu projektach był ograniczony, jeśli wręcz niemożliwy, a realny efekt podejmowanej współpracy z naukowcami spoza macierzystej jednostki – jest widoczny w postaci publikacji. Recenzentka zachęca jednak Habilitantkę, aby w przyszłości – wobec odwołania pandemii COVID-19, ale także uwzględniając zasady zrównoważonego wpływu nauki na środowisko naturalne – wymieniła się/poszerzyła swoje doświadczenia badawcze bezpośrednio w innych instytucjach naukowych, w tym zagranicznych, lub aby w ramach stażu długoterminowego poprowadziła także swoje badania naukowe lub prace rozwojowe w instytucjach naukowych także poza AWF Wrocław. Ten element będzie miał znaczenie dla oceny umiędzynarodowienia dorobku naukowego i doświadczeń badawczo-laboratoryjnych Habilitantki na kolejnych etapach jej rozwoju i awansu naukowego.

Biorąc pod uwagę wynikające z ustawy wymagania stawiane przed osobą ubiegającą się o stopień doktora habilitowanego w zakresie wykazywania się istotną aktywnością naukową realizowaną więcej niż na jednej uczelni, recenzentka stwierdza (w oparciu o analizowaną dokumentację habilitacyjną), że Habilitantka, w stopniu co najmniej dostatecznym, te wymagania spełnia.

Tym samym kryterium III zostało spełnione.

8

OCENA POZOSTAŁYCH OSIĄGNIĘĆ DYDAKTYCZNYCH, ORGANIZACYJNYCH ORAZ POPULARYZUJĄCYCH NAUKĘ

Recenzentka zapoznała się z przedstawionymi przez Habilitantkę informacjami o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej, wymienionymi w punkcie 6 i częściowo 7 autoreferatu. Ustawa nie zobowiązuje recenzentki do oceny merytorycznej tego dorobku dla skuteczności procesu nadawania stopnia doktora habilitowanego w określonej dziedzinie, w zakresie określonej dyscypliny naukowej. Stąd, jedynie warto w tym miejscu wspomnieć, iż Habilitantka prowadzi zajęcia dydaktyczne na AWF we Wrocławiu od 2003 r., jest autorką programów nauczania, pełni rolę opiekuna naukowego nad magistrantami, pełni funkcje w różnych komisjach i gremiach uczelnianych, wykazała się działalnością ekspercką, czynnie się dokształca biorąc udział w różnych szkoleniach, jest recenzentką w czasopismach naukowych, uzyskała nagrody i wyróżnienia za swoją działalność publikacyjną i organizacyjną Rektora AWF we Wrocławiu.

WNIOSEK KOŃCOWY

Po zapoznaniu się i analizie dokumentacji habilitacyjnej Pani dr Małgorzaty Stefańskiej stwierdzam, że wypełnia ona wszystkie kryteria wymagane ustawowo w procesie ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz. U. z 2023 r. poz. 742 wraz z późniejszymi zmianami). Jej wykształcenie, posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk o kulturze fizycznej a także wykazana istotna aktywność naukowa w ramach współpracy z innymi instytucjami naukowymi upoważniają mnie do poparcia jej wniosku. Tym samym rekomenduję Wysokiej Radzie Kolegium Naukowego Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu nadanie dr Małgorzacie Stefańskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

MONIKA GRYGOROWICZ

Poznań, 14.09.2023

dr hab. n. o zdr. Monika Grygorowicz